

**JMG – INSTITUTIONEN FÖR
JOURNALISTIK, MEDIER OCH
KOMMUNIKATION**

FN-TWIPLOMATI

En studie om diplomatisk kommunikation på Twitter

Olivia Govik

Uppsats/Examensarbete:	15 hp
Program och/eller kurs:	Examensarbete i Medie- och kommunikationsvetenskap
Nivå:	Grundnivå
Termin/år:	VT 2018
Handledare:	Per Oleskog Tryggvason
Kursansvarig:	Malin Sveningsson

Abstract

Uppsats/Examensarbete: 15 hp
Program och/eller kurs: Examensarbete i Medie- och kommunikationsvetenskap
Nivå: Grundnivå
Termin/år: VT 2018
Handledare: Per Oleskog Tryggvason
Kursansvarig: Malin Sveningsson

Sidantal: 34
Antal ord: 10 193
Nyckelord: *Digital diplomati, offentlig diplomati, mjuk makt, hård makt, maktutövande, Twitter*

Syfte: Studiens huvudsakliga syfte är att undersöka i vilken utsträckning medlemsländer i FN:s säkerhetsråd använder sig av mjuk och hård makt i sin kommunikation på Twitter, och om användningen skiljer sig mellan permanenta och icke-permanenta medlemmar.

Teori: Det teoretiska ramverket består av Joseph Nye's idéer kring mjuk och hård maktutövning.

Metod: Kvantitativ innehållsanalys.

Material: 850 tweets postade av konton tillhörande 9 olika FN-delegationer under februari månad 2018. De valda FN-delegationerna sitter samtliga som medlemmar i FN:s säkerhetsråd under 2018, varav 4 är permanenta medlemmar och 5 är icke-permanenta.

Resultat: Resultatet visar att en stor majoritet (90 procent) av det totala antalet analyserade tweets uttryckte någon form av mjuk makt. Uttryck för mjuk makt var vanligast för samtliga konton, men bland det analysmaterial som föll inom ramen för hård maktutövning (4 procent), stod emellertid de permanenta medlemsländernas konton för en högre andel. Resultatet visar dessutom på stora skillnader i fråga om aktivitet på de olika kontona, samt att de permanenta medlemsländerna uttryckte en större andel kritik mot andra aktörer i sina tweets än de icke-permanenta.

Executive summary

How foreign policy should be carried out as efficiently as possible is a challenge all states are confronted with in today's changing, digital and intertwined world. The digitalization and rise of social media have rapidly affected and changed the practice of diplomacy and international politics. Despite the increased use of the internet and social media within foreign affairs, several scholars suggest that the current research on the subject is insufficient. This paper aims to contribute to the research within this field by examining how Twitter is used among the permanent representations to the United Nations in New York serving as members of the Security Council in 2018. By focusing on their exercise of soft and hard power, theories developed by Joseph Nye, a greater understanding of how social media can be used as a tool for conducting digital diplomacy can be reached.

The study was conducted through a quantitative content analysis of 850 Twitter posts from 9 different accounts belonging to both permanent and non-permanent member states of the Security Council. The results show a major difference in terms of activity among the states, and a great majority of the posts express soft power rather than hard. However, the permanent member states were more likely to express hard power than the non-permanent ones.

Innehållsförteckning

1. Inledning	6
1.1 Syfte och frågeställning	7
2. Bakgrund och tidigare forskning	9
2.1 Public diplomacy – offentlig diplomati	9
2.2 Digital diplomati	10
2.3 Twiplomacy – Diplomati på Twitter	11
2.4 Tidigare studier	12
2.4.1 Betydelsen av digital diplomati - vad går hem?	12
2.4.2 Skillnader i utövandet av digital diplomati.....	13
2.4.3 Mjuk och hård makt på internet.....	14
3. Teoretiskt ramverk	15
3.1 Hård makt.....	15
3.2 Mjuk makt	16
4. Frågeställningar.....	18
4.1 Vetenskapligt bidrag.....	18
5. Metod	21
5.1 Kvantitativ innehållsanalys.....	21
5.2 Urval.....	22
5.2.1 Twitter	22
5.2.2 Säkerhetsrådsmedlemmar	23
5.2.3 Tidsperiod	24
5.3 Kodning.....	24
5.4 Operationaliseringar.....	24
5.4.1 Hård makt	25
5.4.1.1 Ekonomisk hård makt.....	25
5.4.1.2 Militär hård makt	26
5.4.1.3 Ospecificerade hot	26
5.4.2 Mjuk makt.....	26
5.4.2.1 Politiska värderingar.....	27
5.4.2.2 Utrikespolitik	27
5.4.2.3 Kultur	28
5.4.3 Stark kritik.....	28
5.4.4 Tweets som passar in i fler än en kategori	28
5.5 Reliabilitet.....	29
5.5.1 Interkodarreliabilitetstest	29

5.6 Validitet.....	30
6. Resultat	31
6.1 Frågeställning 1 – Hur många inlägg publicerade medlemsländerna på Twitter under den valda tidsperioden, och hur ser fördelningen ut länderna emellan?	31
6.2 Frågeställning 2 – I vilken utsträckning använder sig medlemsländerna av mjuk och hård makt i sin kommunikation på Twitter?	32
6.3 Frågeställning 3 – Skiljer sig användningen av mjuk och hård makt mellan permanenta och icke-permanenta medlemsländer?	34
7. Slutsats och diskussion	36
7.1 Förslag på vidare forskning	38
8. Referenser	40
Bilagor.....	44
Bilaga 1 – Kodschema.....	44

1. Inledning

"...in a global information age, soft sources of power such as culture, political values, and diplomacy are part of what makes a great power. Success depends not only on whose army wins, but also on whose story wins." (Nye, 2005, 29 december)

Hur utrikespolitik och diplomati ska bedrivas i en allt mer digital och sammanflätad värld där geografiska gränser suddas ut, är en utmaning alla stater står inför. Digitaliseringen har bidragit till en komplexitet i fråga om makt och maktutövning länder emellan, där den traditionella maktmätningen i form av militär och ekonomisk styrka har kommit att minska i betydelse (McClory, 2017). Den här så kallade hårda makten står allt mer tillbaka till förmån för mjuk makt, ett begrepp myntat av den amerikanska statsvetaren Joseph Nye, som syftar till förmågan att få motparten att *vilja* det du vill genom attraktionskraft (Nye, 2004a:5).

Diplomati har länge fungerat som ett verktyg för utövandet av mjuk makt (Nye, 2008). Digitaliseringen har emellertid även ändrat förutsättningarna för diplomati, vilket ställer nya krav på dagens diplomater (Kampf, Manor och Segev, 2015). Internet och sociala medier har möjliggjort en utveckling från den klassiska, tidigare stängda och hemliga tvåvägskommunikationen diplomater emellan till att i en allt större utsträckning bli offentlig och omfattas av fler aktörer (Sandre, 2015:19). Att vem som helst numera kan inkluderas i dialogen, gör att politiska aktörer i sin tur kan skapa en relation till sina följare och därmed lära sig hur ett budskap ska kommuniceras för att uppnå en viss effekt (Kampf, Manor och Segev, 2015). Den här nya typen av digital diplomati är således ett relativt nytt sätt att utöva såväl mjuk som hård makt, men är ett område det idag inte finns särskilt mycket forskning kring (Adesina, 2017).

Inom sociala medier dominerar i sin tur Twitter som plattform för världspolitisk och diplomatisk kommunikation, sett till antal regeringar, statschefer, ministrar och utrikesdepartement som finns representerade på kanalen. Från just de här grupperna fanns det år 2017 856 konton från 176 länder registrerade på Twitter, vilket innebär att 92 procent av FN:s medlemsländers regimer har en närvaro på plattformen (Twiplomacy, 2017). Trots att Twitter uppenbarligen används flitigt som ett medel för digital diplomati, är det få studier som behandlar just utrikesdepartements aktivitet i kanalen (Kampf, Manor och Segev, 2015).

Den här uppsatsen utgår från frågan kring hur just makt och diplomati utövas i ett digitalt samhälle. Hur använder sig stater av Twitter för att påverka andra? Då digital diplomati fortfarande är ett relativt nytt och outforskat område, finns det flera frågetecken kring hur det används som ett verktyg för maktutövning och påverkan. Samtidigt pekar allt på att internet kommer få en allt större betydelse inom diplomatin, och därmed även i längden för internationell fred och säkerhet. Det gör det till en intressant aspekt att undersöka även utifrån ett samhällsperspektiv.

1.1 Syfte och frågeställning

Den här studien syftar till att bidra till forskningen om digital diplomati och maktutövande på internet genom att undersöka hur länder utövar makt på Twitter. Det har i sin tur gjorts utifrån Joseph Nyes teorier kring hur stater använder sig av hård och mjuk makt inom internationella relationer. I korta drag kan hård makt beskrivas som en tvingande form av maktutövande, som sker genom antingen hot eller tvång. Möjligheten att utöva hård makt bygger i sin tur på en stats, alternativt en stats allierades, militära eller ekonomiska resurser (Nye, 2004a:31). Mjuk makt handlar istället om att utan tvång utöva påverkan genom attraktionskraft och förmågan att inspirera till att agera på ett visst sätt. Ett lands möjligheter att utöva mjuk makt menar Nye (2004a:5) främst beror på dess kultur, politiska värderingar och utrikespolitik. En mer ingående beskrivning av teorierna följer under uppsatsens teoriavsnitt.

Fallet jag har valt att undersöka är hur Twitter används för utövande av hård respektive mjuk makt bland de FN-representationer som 2018 sitter som medlemmar i FN:s säkerhetsråd. Med FN-representationer åsyftas medlemsländernas delegationer till FN, det vill säga den utlandsmyndighet hos respektive land som deltar, bevakar och förhandlar för sina regeringars intressen i FN. I FN:s säkerhetsråd sitter sedan rådets bildande fem permanenta medlemsländer representerade: USA, Ryssland, Kina, Frankrike och Storbritannien. Utöver de fem permanenta länderna, som även har vetorätt, sitter ytterligare tio medlemsländer med som väljs in på tvååriga mandat (United Nations, 1945).

Avgränsningen grundar sig i att diskussionerna i FN, och särskilt säkerhetsrådet, står för en stor och viktig del av diplomatin i världen, samtidigt som det saknas jämförande studier av digital diplomati i en liknande kontext. Säkerhetsrådets medlemmar är dessutom ett intressant fall att undersöka med tanke på ländernas olikheter. De fem permanenta medlemsländerna är

samtliga ekonomiskt och militärt starka, jämfört med de, oftast mindre, tio medlemsländerna som är invalda. Även om undersökningen först och främst är av beskrivande karaktär, möjliggör urvalet en viss teoriprövning, då det i enlighet med Nyes teori vore förväntat att de ekonomiskt och militärt starka permanenta medlemsländerna använder sig av hård makt i större utsträckning än de invalda medlemsländerna.

Uppsatsens huvudsakliga syfte är därför att undersöka *i vilken utsträckning medlemsländer i FN:s säkerhetsråd använder sig av mjuk och hård makt i sin kommunikation på Twitter, och om användningen skiljer sig mellan permanenta och icke-permanenta medlemmar.*

Uppsatsen kommer först presentera en redogörelse för bakgrund och tidigare forskning inom området, följt av den teoretiska utgångspunkt och de teoretiska förväntningar som ligger till grund för studien. Vidare presenteras frågeställningar, metod inklusive operationaliseringar samt det urval, forskningsdesign och material som används i uppsatsen. Därefter redovisas resultatet av studien, som efterföljs av slutsatser samt diskussion.

2. Bakgrund och tidigare forskning

I den tidigare forskningen inom området uppsatsen adresserar är framförallt tre områden centrala. Då dessa ofta flyter samman i forskningen, kommer avsnittet inledas med en presentation av dem i syfte att ge bakgrund och förståelse för forskningsfältet. Därefter presenteras de tidigare studierna inom området.

2.1 Public diplomacy – offentlig diplomati

Public diplomacy, som översätts till offentlig diplomati på svenska, ses som ett av de huvudsakliga verktygen för mjuk maktutövning. Då mjuk och hård maktutövning på Twitter faller inom ramen för offentlig diplomati och begreppet ofta dyker upp i forskningen kring mjuk makt kommer begreppet här introduceras närmare.

Begreppet public diplomacy myntades 1965 av dekanen Edmund Gullion, i samband med att han etablerade Edward. R. Murrow Center of Public Diplomacy (Cull, 2006, 18 april). I en tidig broschyr från Murrow Center beskrivs public diplomacy enligt följande:

"Public diplomacy...deals with the influence of public attitudes on the formation and execution of foreign policies. It encompasses dimensions of international relations beyond traditional diplomacy; the cultivation by governments of public opinion in other countries; the interaction of private groups and interests in one country with another; the reporting of foreign affairs and its impact on policy; communication between those whose job is communication, as diplomats and foreign correspondents; and the process of intercultural communications." (Cull, 2006, 18 april)

Under årens lopp har termen utvecklats i samband med att det skett en utveckling inom såväl fältet för internationella relationer som kommunikation, och det finns idag en mängd olika definitioner av begreppet. Trots meningsskiljaktigheter och en variation mellan definitionerna av offentlig diplomati finns det emellertid några viktiga gemensamma nämnare för begreppet: För det första är det främsta syftet med offentlig diplomati att främja nationella intressen (Report of the United States Advisory Commission on Public Diplomacy, 1997). För det andra har stater traditionellt varit de främsta initiativtagarna och utövarna av offentlig diplomati, även om det finns forskare som idag hävdar att även media, internationella företag, icke-statliga organisationer och trosamfund är stora aktörer

inom offentlig diplomati (Xihui, 2013). Dessutom riktar sig offentlig diplomati, precis som traditionell, till utländska publikers och stater, om än på ett mer indirekt sätt (Henrikson, 2006). Slutligen är man även överens om att offentlig diplomati kan utövas på en rad olika sätt, så som genom personliga möten, utbytesprogram och genom såväl traditionell som ny media. I samband med digitaliseringen har internet blivit ett allt viktigare instrument för att utöva offentlig diplomati (Xihui, 2013).

Även om offentlig diplomati, med dagens innebörd av begreppet, uppkom först på 1960-talet, har utövande av offentlig diplomati pågått långt tidigare. Redan på 1800-talet gjorde den franska regeringen ett försök att marknadsföra det franska språket och litteraturen till omvärlden i syfte att reparera Frankrikes status efter förlusten i det fransk-tyska kriget (Nye, 2008). Särskilt viktig blev den offentliga diplomatin under kalla kriget, då USA upprättade särskilda radiokanaler, Radio Liberty och Radio Free Europe, riktade till en östeuropeisk publik. Bland andra Richmond (2003) hävdar att den offentliga diplomatin, både genom konst och litteratur som genom radio, tv och nyheter hade en del i att människor bakom järnridån tappade tilltro till kommunismen.

För att förstå sambandet mellan mjuk makt och offentlig diplomati menar Nye (2008) att man måste förstå skillnaden mellan makt mätt i form av beteendemässiga resultat och makt mätt i form av resurser. Mjuk makt handlar inom internationell politik om resurser i form av värderingar ett land eller en organisation uttrycker i sin kultur, sin politik och i sitt sätt att hantera relationer med andra. Offentlig diplomati ses som ett verktyg att göra just detta, att nå fram med dessa resurser och attrahera utländska publikers eller staters regeringar genom att till exempel använda media, subventionera kulturexport eller genom att arrangera utbyten. Den offentliga diplomatin förlorar emellertid sitt syfte och mening om ett lands värderingar, kultur eller politik inte uppfattas som attraktiva av omvärlden. Istället för att den offentliga diplomatin omvandlas till mjuk makt, kan det i dessa fall snarare ge en motsatt effekt (Nye, 2008).

2.2 Digital diplomati

Digital diplomati, ibland även kallat e-diplomati, cyber-diplomati och diplomati 2.0, är begrepp som myntats i samband med internets tillkomst, och handlar om diplomati på internet och sociala medier. Digital diplomati är en form av offentlig diplomati, men skiljer sig från

den ”klassiska” offentliga diplomatin genom möjligheten till tvåvägskommunikation, som traditionella medier inte kunnat erbjuda i någon större utsträckning (Forsgård, 2016).

Precis som det finns meningsskiljaktigheter kring definitionerna av offentlig diplomati, råder det oenighet även kring begreppet digital diplomati, där forskare inte lyckats enas om en definition. En gemensam nämnare för samtliga definitioner är emellertid att det handlar om användningen av internet som ett verktyg för diplomati och för att tackla utmaningar och problem som berör utrikespolitiken (Sotiru, 2015). Digital diplomati kan dock även rikta sig till den inhemska publiken och inte enbart utländska publik, vilket är målet med den offentliga diplomatin (Kampf, Manor och Segev, 2015).

Internet är dels ett kostnadseffektivt sätt att bedriva offentlig diplomati, och har även skapat nya möjligheter för länder att engagera sig i den mängd olika utrikespolitiska förhandlingar som ständigt pågår. Framförallt har det lett till att små länder, som inte alltid haft möjlighet att sända representanter till den fysiska platsen för diskussion, ändå kan delta i debatten. Genom internet, exempelvis Skype har möjligheterna till deltagande ökat (Adesina, 2017). I FN:s säkerhetsråds möten medverkar exempelvis regelbundet olika experter via videolänk, ofta direkt från de konfliktområden som är ämne för diskussion.

2.3 Twiplomacy – Diplomati på Twitter

Twitter har i synnerhet kommit att fungera som en plattform för politisk diskurs och har således blivit den viktigaste arenan för utövandet av digital diplomati. Det har skapat nya möjligheter för diplomatin, som blivit viktiga att ta vara på för att lyckas med utrikespolitiken. Trots att Twitter har visat sig fungera som ett effektivt diplomatiskt verktyg för att nå ut med ett budskap, och 92 procent av FN:s medlemsländers regimer finns representerade på Twitter, finns det fortfarande ett fåtal stater som inte använder sig av internet över huvud taget i sin diplomati (Twiplomacy, 2017). Det finns dessutom stora skillnader i aktiviteten på sociala medier mellan de länder som finns representerade. Sverige lyfts ofta fram som ett gott exempel i forskningen för sin stora satsning på digital diplomati och tidiga närvaro av ambassader och utlandsrepresentationer på sociala medier (Adesina, 2017; Sandre, 2015:80-81; Summary Report - International Conference on Digital Diplomacy, 2015). Till och med regimen i Kina, där Twitter är blockerat för allmänheten, finns representerade på kanalen.

Det senaste året har Twitter vuxit kraftigt, med nio miljoner nya användare bara under det första kvartalet av 2017. Världsledare som president Donald Trump, Storbritanniens före detta utrikesminister Boris Johnson och Norges utrikesminister Børge Brende har samtliga tredubblat sin följarskara mellan 2016 och 2017 (Twiplomacy, 2017). Det kan ses som ett tecken på Twitters och sociala mediers allt större betydelse för maktutövande och offentlig diplomati.

2.4 Tidigare studier

Trots den ökade användningen av internet och sociala medier som ett verktyg för diplomati, lyfts bristen på studier inom området fram i den litteratur som behandlar området (Adesina, 2017; Kampf, Manor och Segev, 2015; Bjola och Jiang, 2015). Det är först nyligen som en större andel forskare börjat intressera sig för ämnet. Forskningen som finns att tillgå inom de områden som presenterats ovan flyter emellertid samman, då diplomati på Twitter är en form av digital diplomati, som i sin tur även kan ses som offentlig diplomati.

2.4.1 Betydelsen av digital diplomati - vad går hem?

Somliga menar att Obama-administrationens användning av sociala medier var en avgörande faktor i hur man lyckades vända skeptiker till att sympatisera med USA (Comor och Bean, 2012). Mexikos USA-ambassadör hävdade på Twitter att diplomater som inte använder sig av sociala medier är utdaterade (Zaharna, 2012), och Carl Bildt såg 2013 till att samtliga svenska ambassader hade registrerade konton på såväl Twitter som Facebook i tron på den ökade betydelsen av digital diplomati (Brandel, 2013, 17 maj).

Just vilken roll sociala medier spelar för att politiker, regeringar och diplomater ska nå ut med budskap och maximera möjligheterna att påverka ligger i fokus för den forskning som finns att tillgå inom digital diplomati (Strauß et al, 2015). Majoriteten av dessa studier tillämpar vidare ett amerikanskt perspektiv, då USA var tidig med både sin offentliga och digitala diplomati och blivit känd som en ledande aktör inom området. Flera av studierna jag tagit del av i arbetet med uppsatsen har haft ett fokus på hur USAs ”krig mot terrorismen” efter 11 september 2001 har yttrat sig i regeringens sociala medier, samt huruvida sociala medier har påverkat USA:s offentliga diplomati och bilden av USA i andra länder (Zaharna, 2010; Khatib et al, 2012). Zaharna (2010) kom i sin studie fram till att USA:s mer assertiva

kommunikationsstrategi mot omvärlden efter den 11 september framförallt hade en negativ effekt och rent av skadade relationerna med flera muslimska länder. Hon betonar istället vikten av relationsbyggande kommunikation för att maximera landets maktställning i världen:

”Tomorrow, U.S. public diplomacy needs to gain the cooperative advantage. Those with the most extensive and strongest communication bridges will command power in the global communication era” (Zaharna, 2010: 173)

Studier utförda i andra länder, såsom Japan och Sydkorea, betonar också vikten av relationsbyggande kommunikation och har visat att sociala medier är ett effektivt verktyg för politiker och regeringar att väcka engagemang hos människor (Park och Lim, 2014). Genom att använda kommunikationskanaler som Facebook och Twitter kan diplomater och regering komma närmre sina följare och betraktas mer som jämlikar än som en auktoritet, vilket kan vara positivt i fråga om attraktionskraft när det handlar om påverkan och att uppnå politiska eller diplomatiska målsättningar (Fisher och Brockerhoff, 2008). Strauß et al, (2015), tar det påståendet steget längre, och betonar att digital diplomati enbart är effektiv eller positiv om inläggen utformas på ett sätt som engagerar följaren. Deras studie av hur västländers ambassader använder sig av Twitter visade emellertid att kommunikationen inte alls var särskilt interaktiv, utan att ambassaderna främst använde mediet för informationsspridning.

Även andra studier har visat att få länder tar tillvara på möjligheten till tvåvägskommunikation och diskussion på sina sociala medier-konton, och att de fortfarande använder sin digitala närvaro främst för envägskommunikation (An, 2011; Uysal et al, 2012). Liknande resultat fann Bjola och Jiang (2015) i sin undersökning av EU-delegationens samt den amerikanska och japanska ambassadens sociala mediestrategi i Kina. Deras studie visade också på ett samband mellan de bilaterala relationerna länderna emellan och vilken sorts retorik som användes på sociala medier. Ju starkare relationer – desto mindre offensiva var inläggen. Deras resultat indikerar dessutom att trots att digital diplomati idag är viktigt för ett lands utrikespolitiska agenda kan inte den traditionella diplomatin uträknas, utan att en kombination är att föredra.

2.4.2 Skillnader i utövandet av digital diplomati

En annan vinkling som förekommer inom forskningen är jämförelser mellan olika länders digitala diplomati. Trots att den tidigare forskningen pekar på att länder inte till fullo utnyttjar

sociala mediers möjlighet till interaktion, så förekommer skillnader i hur man använder sina digitala kanaler. Bjola och Jiangs (2015) jämförelse av den amerikanska ambassadens, den japanska ambassadens samt EU-delegationens användning av sociala medier i Kina visar att de kommunicerar på helt olika sätt, trots att alla tre kontona främst postar informativa inlägg. Den japanska ambassaden håller sig i stor grad ifrån politiska uttalanden och kontroversiella inlägg, vilket enligt författarna beror på att Japan och Kina har ett blodigt förflutet och tidigare en mycket frostig relation. Den amerikanska ambassaden publicerar istället material som belyser demokratiska värderingar, i syfte att främja en demokratisk utveckling i Kina. EU-delegationen framhäver istället europeisk kultur och tradition i syfte att synas, då man menar att den kinesiska publiken fortfarande vet relativt lite om Europa som region.

I fråga om länders närvaro och aktivitet på sociala medier belyser Adesina (2017) i en forskningsrapport att länder som USA, Sverige, Israel, Tyskland och Kanada ligger i framkant. I Asien dominerar Indien, medan Afrika i ett globalt perspektiv fortfarande ligger efter med många ledare som saknar närvaro på såväl Facebook som Twitter. Även i studien Twiplomacy som släpps årligen, jämförs regeringars och regeringsföreträdares aktivitet på Twitter. Enligt 2017 års studie är det Storbritannien som innehar rekordet i representation på kanalen, med hela 394 konton tillhörande landets ambassader, konsulat, representationer och ambassadörer. USA landar på en andraplats med en motsvarande siffra på 284, följt av Ryssland med 246 och Sverige med 190 (Twiplomacy, 2017).

2.4.3 Mjuk och hård makt på internet

Liksom offentlig och digital diplomati hänger ihop, förekommer begreppet mjuk makt ofta i forskningen kring dessa områden. Detta då mjuk maktutövning ibland likställs med graden digital diplomati som utförs på sociala medier (Bjola och Jiang, 2015). En stor studie är Soft Power 30 (2017), som årligen rangordnar länder utifrån hur dessa använder sig av mjuk makt. I studien tas drygt tio olika aspekter i beaktning, där digital närvaro är en av dem. Även om länders digitala närvaro i viss mån indikerar mjukt maktutövande, säger det ingenting om huruvida budskapen i sig som förmedlas via dessa kanaler är av relationsbyggande karaktär. I min litteratursökning har jag endast lyckats hitta en forskningsrapport med fokus på Turkiet som undersöker både mjuk och hård maktutövning på sociala medier (Uysal, 2012). Resultatet av den studien visade emellertid att budskap som uttryckte mjuk makt dominerade stort.

3. Teoretiskt ramverk

Uppsatsen har främst en deskriptiv ambition, där Joseph Nye's idéer kring mjuk och hård makt undersöks i kontexten diplomatisk kommunikation på Twitter. För att särskilja mjuk makt från hård makt krävs först en förståelse av begreppet makt, som Nye (2004a:2) definierar som förmågan att påverka andras beteenden i syfte att nå önskade resultat. Mjuk makt handlar i sin tur om att skapa fördelar gentemot en stat genom attraktion, vilket står i kontrast till hård makt som istället bygger på militära och ekonomiska resurser (Nye, 2004a). Begreppen presenterades för första gången i boken *Bound to Lead: The Changing Nature of American Power* (1991), och har därefter utvecklats och använts flitigt inom internationell politik. I följande avsnitt presenteras teorierna närmare.

3.1 Hård makt

Tänkarna kring hård makt har sitt akademiska ursprung i den neorealistiska skolan, vilken i stora drag betraktar makt inom internationella relationer som en fråga om resurser. Hård makt handlar i sin tur om att, genom dessa resurser, direkt tvinga fram en aktion från en stat till förmån för egna, nationella intressen (Bilgin och Eliş, 2008).

Nye menar att en stats förmåga att utöva hård makt (2004a:31) vidare beror på två huvudsakliga resurser hos staten i fråga: militära och ekonomiska. En stat som varken är stark ekonomiskt eller militärt, kan således i princip inte ägna sig åt hård maktutövning utan stöd från andra stater som har dessa tillgångar. Själva utövandet sker i sin tur genom antingen incitament och lockelser, ”morötter”, eller genom ”piskor” – det vill säga direkta hot eller tvång (Nye, 2004a:5). Ett klassiskt utövande av hård makt som piska genom militära medel kan därför vara genom hot om, och/eller genomförande av militära interventioner. Moroten kan istället innebära ett erbjudande eller möjlighet till beskydd mot militär makt genom försvarsallianser, avtal eller unioner. Ekonomiskt kan hård makt brukas genom exempelvis sanktioner, men även genom erbjudande om ekonomiska tillgångar såtillvida en utebliven sådan tillgång påverkar motparten starkt negativt (Nye, 2004a:31).

Sovjetunionen kan nämnas som ett tydligt exempel på en hård maktutövare genom sitt ekonomiska och militära övertag över länder i Östeuropa, som blev särskilt tydligt efter invasionerna av Ungern och Tjeckoslovakien under 50- och 60-talen. Sovjets brutalitet gjorde att den andel mjuka makt, som också utövades, helt hamnade i skymundan. Undersökningar av omvärldens uppfattningar av Sovjet och USA under kalla kriget visade att trots att USA var mer populärt, ledde Sovjet i frågan om rymdforskning och militära styrka i form av kärnvapen (Nye, 2004a:9).

Hård makt har fungerat som det huvudsakliga maktmätningssinstrumentet i mänsklighetens historia. 1900-talets tekniska utveckling har emellertid lett till stora förändringar. Samtidigt som vapen blev allt mer avancerade och kraftfulla, ökade medvetenheten kring de politiska och sociala kostnader krig, och användandet av framförallt kärnvapen medförde.

Kärnvapeninnehav har på så vis i flera fall inte hindrat andra stater från att gå in i militär konflikt med kärnvapenstater, som när Argentina gick in i konflikt med Storbritannien i Falklandskriget. Inte heller i Vietnamkriget lät sig Nordvietnam räddas över USA, som resursmässigt var överlägset. Nya kommunikationsmetoder har möjliggjort att man i större utsträckning fått reda på vad som försiggår i världen, och etiska aspekter blivit allt viktigare där krig är mindre socialt accepterat än det var för hundra år sedan. Idag är det rent av svårt att föreställa sig demokratiska länder anfälla varandra militärt (Nye, 2004a:18-21). Även om hård makt är fortfarande av stor betydelse, har istället mjuk makt, länders förmåga att samarbeta och bygga relationer kommit att spela en allt större roll för att länder ska lyckas nå sina utrikespolitiska målsättningar (McClory, 2017).

3.2 Mjuk makt

Mjuk makt är motsatsen till hård, och handlar om att få motparten att *vilja* det du vill istället för att tvinga. Snarare än att påverkan sker genom tvång, utövas alltså mjuk makt genom attraktionskraft. Särskilt viktig har den mjuka makten blivit inom internationella relationer och utövandet av diplomati, där det är önskvärt att finna lösningar på problem utan att behöva ta till våld och konflikt (Nye, 2004a:5).

Mjuk makt kan utövas på ett mer indirekt sätt, till exempel genom att motparten inspireras av och beundrar ett lands politiska värderingar eller kultur, och därigenom agerar på ett visst sätt

för att uppnå något liknande. På så vis fyller mjuk makt ett minst lika viktigt syfte som hård makt, då man får andra att frivilligt vilja samma sak. Det är i sin tur betydligt mindre kostsamt än utövandet av hård makt, ur såväl ett ekonomiskt som politiskt perspektiv (Nye, 2004b:5). Dock kan attraktionskraften i vissa fall ha ett samband med en stats hårda maktresurser. Om en stats ekonomiska och militära resurser kraftigt minskar, leder det inte bara till att möjligheterna att utöva hård makt minskar, utan även möjligheterna till mjukt maktutövande då statens attraktivitet och möjlighet att forma den internationella agendan troligtvis också faller. Det är emellertid viktigt att poängtera att förmågan att påverka genom mjukt maktutövande inte beror på hårda maktresurser (Nye, 2004a:9).

Mjuk makt handlar på så vis mycket om stil och beteenden – drag som exempelvis uppfattas som arroganta kan därför leda till en kontraproduktiv inverkan och skapa repulsion snarare än attraktion. Nye poängterar även att mjuk makt inte enbart används med goda avsikter, utan likväl kan användas i propagandasyn för att rättfärdiga en regim eller politiska beslut som inte nödvändigtvis leder till positiva konsekvenser (Nye, 2011:81).

Nye (2004a:11) brukar framhäva tre delar som resurser till en stats mjuka makt: dess **kultur**, **politiska värderingar** samt **utrikespolitik**. Med kultur menas de praxis och värderingar som skapar mening och sammanhang för ett samhälle. De länder vars kulturer överensstämmer med andras i stor utsträckning, har också större möjligheter att påverka och nå de resultat man eftersträvar. USA lyfts ofta som ett gott exempel, där den amerikanska populärkulturen i form av film, musik och gjort att många ser upp till landet som rikt, mäktigt och trendsättande – inte minst i Latinamerika. Uppfattningen beror emellertid mycket på kontext, där samma typ av kultur som ökat USAs anseende i vissa delar av världen, kan ha helt motsatt effekt i andra delar (Nye, 2004a:12).

Politiska värderingar fungerar också som en källa till mjuk makt – om de efterlevs. För att återgå till exemplet USA, sjönk dess mjuka makt i Afrika under 1950-talet när rassegregationen var uttalad. På samma sätt har USA sjunkit i anseende i många europeiska länder på grund av landets svaga vapenlagar (Nye, 2004a:13). Liksom länders politiska värderingar på hemmaplan påverkar dess mjuka makt, står utrikespolitiken för en viktig del. USAs agerande i såväl Vietnamkriget som det senare Irakkriget, gjorde att landets popularitet sjönk kraftigt i en stor del av omvärlden.

4. Frågeställningar

Uppsatsen huvudsakliga syfte är att undersöka i vilken utsträckning medlemsländer i FN:s säkerhetsråd använder sig av mjuk och hård makt i sin kommunikation på Twitter, och om användningen skiljer sig mellan permanenta och icke-permanenta medlemmar.

För att besvara syftet är det först och främst relevant att identifiera antal tweets per medlemsland och hur andelen publicerade tweets är fördelade bland medlemsländerna. Detta för att få en bild av vilka medlemsländer som har en aktiv närvaro på kanalen, vilket i sin tur ger en indikation på i vilken utsträckning de bedriver påverkansarbete på Twitter. Följande frågeställning formulerades därför:

- 1. Hur många inlägg publicerade medlemsländerna på Twitter under den valda tidsperioden, och hur ser fördelningen inlägg ut länderna emellan?**

För att undersöka i vilken utsträckning medlemsländerna publicerade inlägg kopplade till mjuk och hård makt formulerades följande frågeställning:

- 2. I vilken utsträckning använder sig medlemsländerna av mjuk och hård makt i sin kommunikation på Twitter?**

För att identifiera eventuella skillnader i användningen av mjuk makt mellan permanenta och ickepermanenta medlemmar av FN:s säkerhetsråd formulerades frågan:

- 3. Skiljer sig användningen av mjuk och hård makt mellan permanenta och icke-permanenta medlemsländer?**

4.1 Vetenskapligt bidrag

Inomvetenskapligt är forskningsfrågan intressant då det inte bara saknas studier över digital diplomati i en FN-kontext, utan flera forskare pekar på att det även råder brist på forskning inom hela fältet för digital diplomati (Adesina, 2017; Kampf, Manor och Segev, 2015; Bjola och Jiang, 2015). Den forskning jag har tagit del av i arbetet med den här uppsatsen är i stor utsträckning utformad som fallstudier med fokus på ett specifikt land och på vilket sätt de använder sig av digital diplomati (till exempel Zaharna, 2010; Khatib et al, 2012; Park och

Lim, 2014). Den främsta slutsatsen som går att dra från dessa rapporter är att länderna i fråga inte i någon större utsträckning utnyttjar möjligheten till interaktion som sociala medier tillför. Interaktion är vidare det kommunikationssätt som enligt forskningen är mest effektivt i utövandet av digital diplomati. Den komparativa forskningen som finns att tillgå, har vidare framförallt ett fokus på digital närvaro, men undersöker inte i någon större utsträckning vad som faktiskt uttrycks. Jag har inte lyckats finna någon annan studie som har en inriktning på FN och på hur sociala medier används som ett verktyg för länder att påverka andra i en kontext som berör FN, trots att FN är en stor arena inom diplomati. De tidigare studierna som berör utrikespolitik har dessutom haft ett fokus på utrikesdepartementets och utrikesministrars aktivitet på sociala medier, och inte i något fall på utrikesdepartementens FN-konton. På så vis adresserar den här uppsatsen en empirisk forskningslucka inom området för digital diplomati.

I den tidigare forskningen kring mjuk makt likställs även mjuk maktutövning ofta med graden offentlig/digital diplomati på sociala medier (Bjola och Jiang, 2015). Även om länders digitala närvaro i viss mån indikerar mjukt maktutövande, säger det ingenting om budskapen i sig som förmedlas via dessa kanaler är av relationsbyggande karaktär. Trots att det går att argumentera för att mjuk makt blivit allt viktigare i samband med digitaliseringen då diplomatin i större utsträckning sker framför öppna ridåer, borde det vara av intresse att undersöka om hård makt är något som fortfarande tillämpas. Historiskt sett har hård makt tillämpats aktivt inom den traditionella diplomatin, men den verkar ha glömts bort i forskningssammanhang avseende digital diplomati. I min litteratursökning har jag endast lyckats hitta en forskningsrapport med fokus på Turkiet som undersöker både mjuk och hård maktutövning på sociala medier (Uysal, 2012). På så vis skiljer sig den här uppsatsen från tidigare studier, och bidrar till forskningen även inom mjuk och hård maktutövning.

Digital diplomati är i sin tur även relevant att studera utifrån ett samhällsperspektiv. Enligt Ikenberry (2001) ligger medveten diplomati bakom hela den internationella ordning som uppkommit under modern tid för att upprätthålla internationell säkerhet och samarbete. I ett förändrat medielandskap med tillkomsten av sociala medier och information som flödar snabbare än någonsin, är det därför väsentligt att undersöka hur dessa nya kommunikationskanaler används som en form för diplomati. Dessutom går det att argumentera för att den digitala diplomatin har öppnat upp för nya möjligheter att ställa

politiker och ledare till svars, i och med att internationella relationer nu utövas publikt i större utsträckning än tidigare. Det kan i sin tur också göra det än svårare att backa tillbaka från uttalanden och eventuella hot som uttrycks. Genom kunskap kring hur diplomati och makt bedrivs idag, kan utveckling och effektivisering ske, vilket i längden förhoppningsvis kan bidra till internationell utveckling och säkerhet.

5. Metod

Följande kapitel redogör för valet av metod för utförande av studien, följt av en beskrivning av det urval och de avgränsningar som varit nödvändiga för genomförandet. I kapitlet presenteras även operationaliseringar samt en diskussion av uppsatsens reliabilitet och validitet.

5.1 Kvantitativ innehållsanalys

I uppsatsen används kvantitativ innehållsanalys som metod för att analysera empirin.

Esaiasson et. al (2012:197-199) menar att innehållsanalysen lämpar sig väl vid studier som syftar till att kategorisera en större mängd empiriskt material utifrån särskilda kategorier.

Nilsson (2010) beskriver vidare metodens lämplighet när syftet är att undersöka frekvenser av något i ett material, vilket går väl i linje med uppsatsens syfte. Metoden är även vanligt förekommande vid studier inom politisk kommunikation, där inte enskild kommunikation undersöks utan en mängd kommunikativa handlingar kategoriseras för att generera ett generaliserbart resultat (Karlsson, Clerwall och Buskqvist, 2013).

Nilsson (2010) tar upp fyra grundläggande delar en kvantitativ innehållsanalys bör utgå från: *objektivitet, systematik, kvantitet och manifest*. Objektivitet syftar till att resultatet av studien ska vara oberoende av utförare. Innehållsanalysen ska således kunna göras om av någon annan, och generera samma resultat. Systematik är i sin tur nödvändig för att objektivitet ska kunna uppnås, och innebär att tillvägagångssättet ska vara väldefinierat. Variablerna ska vara kvantifierbara för att uppnå kvantitet, för att därefter kunna analyseras statistiskt. Slutligen bör analysmaterialet även vara manifest, vilket det är genom att finnas tillgängligt för vem som helst.

Metoden har vissa svagheter som behöver beaktas vid planering och genomförande av studien. En av de främsta nackdelarna är att viss personlig tolkning och värdering alltid sker i kategoriseringen av analysenheterna, varför operationaliseringarna av variablerna står för en viktig funktion. Denna svaghet är något jag haft i åtanke vid både utformande och utförandet av studien, för att i så stor utsträckning som möjligt bedöma materialet objektivt vid kodningen och skapa ett så tillförlitligt resultat som möjligt. Ytterligare en svaghet med den

kvantitativa innehållsanalysen är att endast mindre delar av texter vanligtvis kan undersökas, och att helhetsperspektivet på så vis lätt försvinner (Nilsson, 2010). Då den här uppsatsen analyserar inlägg på Twitter i sin helhet, med endast 140 respektive 280 tecken, gör emellertid att just den aspekten blir mindre påtaglig i detta fall.

5.2 Urval

Med hänsyn till uppsatsens omfattning i form av ett kandidatarbete har det varit nödvändigt att göra vissa avgränsningar. I arbetet med urval och avgränsningar har jag emellertid tagit hänsyn till att storleken av det empiriska materialet behöver vara tillräckligt stort för att kunna generera ett generaliserbart resultat.

5.2.1 Twitter

Många utrikesdepartement och ett flertal av dess FN-konton finns, utöver Twitter, representerade på andra sociala plattformar såsom Facebook och Instagram. Optimalt för studien hade givetvis varit att analysera material från samtliga kanaler, men av flera anledningar valde jag att endast titta på Twitter. Först och främst så är Twitter det sociala medium där flest utrikesdepartement, regeringar och politiker finns representerade (Twiplomacy, 2017). Bland medlemmarna i FN:s säkerhetsråd 2018 är det endast Ekvatorialguineas FN-representation som inte har något konto, medan en betydligt större andel av medlemmarna saknar närvaro på andra kanaler. Twitter möjliggör på så vis jämförelse mellan ett större antal länder, vilket gör att resultatet i större utsträckning blir generaliserbart.

För det andra underlättar Twitters begränsning av tecken per tweet själva kodningen och utförandet av studien. Då inga texter är längre än 280 tecken blir inläggen mer lättöverskådliga, vilket gör att ett större material kan inkluderas i analysen.

Slutligen är Twitter känt för att vara ett politiskt medium som i stor uträkning används av makthavare, beslutsfattare och diplomater för att kommunicera politiska inlägg. Enligt författarna av den årliga studien Twiplomacy (2017), kan Twitter rent av ses som en form av ”diplomatisk barometer” och är ett flitigt använt verktyg för att bedriva digital diplomati.

I studien har både empiri i form av kontots egenproducerade tweets analyserats, liksom retweetade. Retweetade inlägg är tweets som ursprungligen publicerats av ett annat konto, men som återpublicerats. Båda varianterna av inlägg har inkluderats, då de är lika synliga för en besökare av kontot och därmed i lika stor utsträckning kan syfta till att utöva en viss typ av makt och påverka besökarens bild av medlemslandet i fråga. Samtligt publicerat material på kontona blir därför intressant att inkludera i analysen. Den enda typ av inlägg som valts bort är videoklipp, då de skiljer sig markant från inläggen i text och hade krävt en analys av tal istället för text.

5.2.2 Säkerhetsrådsmedlemmar

Då FN:s medlemsantal 2018 uppgår till 193 länder (United Nations, odat), är det en alltför stor uppgift att undersöka samtliga staters digitala diplomati inom ramen för ett kandidatarbete, även om det givetvis hade varit mest intressant. Urvalet har därför bantats ner till att fokusera på medlemsländerna i FN:s säkerhetsråd, som enligt FN-stadgan är den enda FN-institution som kan ta bindande beslut för alla medlemsländer. Rådet består i sin tur av 5 permanenta medlemmar med vetorätt, samt 10 länder som väljs in på tvååriga mandat (United Nations, 1945). För att underlätta analysen har urvalet begränsats ytterligare till att fokusera på de 9 av de 15 länder i säkerhetsrådet som använder engelska som huvudsakligt språk för kommunikation på sina Twitterkonton. De tweets som inte skrivs på engelska är dessutom förmodligen inte skrivna utifrån ett diplomatiskt eller utrikespolitiskt syfte. De kan snarare ses som riktade till landets egen befolkning, vilket inte är relevant att undersöka utifrån den här uppsatsens syfte. Det slutgiltiga urvalet länder vars konton analyserats är därmed de permanenta medlemmarna USA, Ryssland, Kina och Storbritannien, samt Sverige, Nederländerna, Polen, Etiopien och Kazakstan från gruppen icke-permanenta medlemmar.

Trots att de permanenta och icke-permanenta medlemsländerna skiljer sig åt och har olika maktställning i säkerhetsrådet har jag valt att analysera konton från båda grupperna. Detta för att kunna identifiera om det finns skillnader i användningen av hård och mjuk makt mellan de permanenta och icke-permanenta medlemmarna, och för att undersöka om ländernas olika maktställningar eventuellt påverkar den digitala diplomatin. Enligt teorierna kring mjuk och hård makt, vore det förväntat att de ekonomiskt och militärt starka permanenta medlemsländerna använder sig mer av hård makt än de invalda, oftast mindre medlemsländerna gör.

5.2.3 Tidsperiod

Med hänsyn till uppsatsens omfattning har tidsperioden för undersökningen begränsats till februari månad 2018. Då jag ville basera undersökningen på aktuellt material och undersöka de vid studiens genomförande aktuella medlemsländerna i säkerhetsrådet var tidsperioden jan-mars aktuell för urvalet. En aspekt jag har behövt ha i åtanke är här vilka frågor som diskuteras i säkerhetsrådet under den valda perioden, då länder är olika drivande beroende på hur de prioriterar de olika frågorna.

5.3 Kodning

I utförandet av studien har ett kodschema använts i Excel, där samtliga analysenheter kategoriserats utefter de variabler som tagits fram i enlighet med syfte och frågeställningar. För att identifiera de olika analysenheterna har samtliga tilldelats en siffra, vilket även respektive variabel fått. För samtliga variabler har därefter siffrorna 1 eller 2 förts in i kodschemat, beroende på bedömning vid kodningen. I Bilaga A presenteras kodschema och kodinstruktioner/variabelvärden.

5.4 Operationaliseringar

För att genomföra en kvantitativ innehållsanalys krävs det att frågeställningarna först operationaliseras i form av kvantifierbara variabler och analysenheter (Esaiasson et. al, 2012). Variablerna tilldelas därefter siffervärden som förs in i så kallade kodscheman i Excel. Därutöver tillkommer en kodningsmanual med instruktioner för kodningen.

För att studien ska uppnå en god validitet bör operationaliseringen, om möjligt, grunda sig i av etablerade forskare tidigare använda operationaliseringar (Esaiasson et. al, 2012). Då den tidigare forskningen är knapphändig inom digital diplomati, samt att få kvantitativa studier har analyserat mjuk och hård makt, har den operationella definitionen i stor utsträckning fått utformas på egen hand med utgångspunkt i teorin. Då studiens syfte är att kartlägga användningen av FN-representationernas användning av mjuk och hård makt på Twitter krävs därför operationaliseringar av just vad som hör till respektive kategori. I operationaliseringarna har jag utgått från Nyes exempel och definitioner av begreppen, vilka kan sammanfattas i nedan illustration:

Hård makt och mjuk makt

Typ	Hård makt		Mjuk makt
	Militär	Ekonomisk	
Beteenden	Tvång; avskräckelse	Påtryckning; tvång	Attraktion; agenda-setting, kooptation
Tillgångar	Våld; hot	Sanktionering; betalning	Värderingar; kultur; politik; institutioner
Statlig politik	Tvingande diplomati; krig; allianser	Stöd; mutor	Offentlig diplomati; bilateral och multilateral diplomati

Illustration över skillnaderna mellan hård och mjuk makt, med information hämtad från Nye, (2004a: 31).

5.4.1 Hård makt

Inom internationella relationer handlar hård makt om att påverka andra stater genom hot, påtryckningar och tvång kopplat till militära eller ekonomiska resurser eller konsekvenser (Nye, 2004a:31). Tweets som innefattat ett budskap av denna karaktär med möjliga ekonomiska eller militära konsekvenser har därför kategoriserats som hård maktutövning. Jag har valt att koda tweets kopplade till ekonomiska konsekvenser och militära konsekvenser var för sig, i syfte att kartlägga om det ena eller andra dominerar.

5.4.1.1 Ekonomisk hård makt

I enlighet med illustrationen ovan handlar ekonomisk hård makt om påtryckningar eller tvång kopplade till ekonomi. Det kan röra sig om sanktioner, betalningar, stöd eller mutor (Nye, 2004a:31). Exempel på en tweet som kodas som ekonomisk hård makt, är:

”UK welcomes the single largest ever designations package on [#DPRK](#). This action demonstrates our resolve to keep up maximum pressure on North Korea until its words are matched by concrete actions.” (UK at the UN, 2018)

Tweeten faller inom ramen för ekonomisk hård makt då Storbritanniens FN-representation konkret uttrycker sitt stöd kring de ekonomiska sanktioner som antagits för att sätta press på den nordkoreanska regimen.

5.4.1.2 Militär hård makt

Militär hård makt handlar, till skillnad från den ekonomiska, om budskap som hotar, pressar eller utmanar andra länder genom användning av egna, eller allierades militära resurser. Det var svårt att finna tweets som med exakta ord uttryckte detta, däremot fanns tweets som uppenbart åsyftade vidtagande av militära åtgärder, såsom:

"The time for talk ended last night." (US Mission to the UN, 2018)

"Our position is unchanged: We will respond appropriately to any further use of chemical weapons in Syria." Ambassador [@KarenPierceUN](#) outlines UK position on [#ChemicalWeapons](#) ahead of [#UNSC](#) consultations on [#Syria](#) (UK at the UN, 2018)

Tweets av denna karaktär kodades således som ett uttryck för militär hård makt.

5.4.1.3 Ospecificerade hot

I kodningens inledningsskede upptäckte jag att flera tweets uttryckte press och hot, om än på ett sätt som gjorde det oklart huruvida det var ekonomiska eller militära konsekvenser de syftade till. Då min bedömning utifrån Nyes teorier är att dessa ändå faller inom ramen för hård makt, skapades en tredje kategori, ”ospecificerade hot”, för den här sortens tweets. Exempel på en tweet som föll inom ramen för den här kategorin är:

"We are ramping up the pressure on the North Korean regime, and we're going to use every tool at our disposal, including working with our allies and through the [@UN](#), to increase the pressure until [#NorthKorea](#) reverses course. The world will not accept a nuclear North Korea." (US Mission to the UN, 2018)

Tweeten uttrycker tydligt press mot Nordkorea, men det framgår inte om hoten är ekonomiska eller militära.

5.4.2 Mjuk makt

Mjuk makt är svår att mäta, då vad som uppfattas som mjuk makt kan vara besvärligt att identifiera och bero på kontext. I litteraturen lyfts kultur, politiska värderingar och utrikespolitik som resurser till mjuk maktutövning, som kan inspirera och attrahera andra

stater att ändra sitt agerande (Nye, 2004a:11). Därför har tweets som innehåller budskap som kan kopplas till någon av de tre aspekterna av mjuk makt kodats som mjuk makt.

5.4.2.1 Politiska värderingar

Med politiska värderingar åsyftas landets *egna värderingar* i olika frågor, vilket skiljer kategorin från den för utrikespolitik, som har ett fokus på vad landet tycker om andra länder eller om specifika utrikespolitiska frågor. Vissa tweets faller dock inom ramen för båda kategorierna och kodas då som både och, då de både kan uttrycka en utrikespolitisk åsikt men också referera till det egna landet för att framstå i positiv dager. Exempel på en tweet, retweetad av det brittiska FN-kontot, som faller inom ramen för politiska värderingar är:

“The UK believes that women and girls have the right to be educated, equal, empowered and safe and that achieving this will benefit all of society”

[@tariqahmadbt](#) addresses [#HRC37](#) (UK Mission Geneva, 2018)

5.4.2.2 Utrikespolitik

Inom ramen för kategorin utrikespolitik har dels budskap som innefattar landets position i en särskild utrikespolitisk fråga, men även tweets som behandlar relationsbyggande, diplomatiska möten mellan länders representanter. Med tanke på den utrikespolitiska kontext jag baserar min undersökning på, förväntar jag mig att flest tweets kommer falla inom den här kategorin. Ett tydligt exempel på en tweet som kodats som utrikespolitisk är:

[#UNSC](#) meeting on [#Burundi](#) this morning. First and foremost responsibility of Burundian government to build peaceful & inclusive nation. We will continue to support the people of Burundi to find a peaceful way out of the political crisis.

(Netherlands at UN, 2018)

Tweeten uttrycker Nederländernas ståndpunkt i en utrikespolitisk fråga, i detta fall kopplat till Burundi.

5.4.2.3 Kultur

Tweets där någon form av det egna landets kultur tas upp kodas också som mjuk makt i enlighet med Nyes (2004a:11) teori. Följande tweet där Etiopiens FN-representation skriver om och länkar till ett program som handlar om jazzmusik i Etiopien är ett exempel:

"Cnn Inside Africa on the sound of one of [#Africa](#)'s richest music cultures - the rise of Ethio-Jazz." (Ethiopia at the UN, 2018)

Jag förväntar mig emellertid inte finna många exempel på detta i den kontext och i det material jag tittar på, utan är något som förmodligen hade förekommit mer frekvent om jag istället hade undersökt till exempel ambassaders diplomatiska kommunikation.

5.4.3 Stark kritik

Ytterligare en kategori jag har valt att koda är de tweets som uttrycker mycket stark kritik gentemot en specifik ledare eller ett specifikt land. Även om dessa tweets i någon form uttrycker en utrikespolitisk åsikt, som faller inom ramen för mjuk makt, är min tolkning att de inte går i linje med Nye's definition av mjuk makt som handlar om attraktion. Jag fann ändå kategorin relevant att ha med, då det säger något om ländernas sätt att bedriva påverkansarbete online. De tweets som kodats i denna kategori är främst aggressiva och ett flertal av kränkande karaktär. Ett exempel är:

Ambassador Nikki Haley: "This sham proposal is just the latest example of the lengths Maduro will go to destroy [#Venezuela](#)'s democracy. We will continue to support the Venezuelan people's right to shape the destiny of their country and have their voices heard." (US Mission to the UN, 2018)

5.4.4 Tweets som passar in i fler än en kategori

Vissa tweets faller inom ramen för fler än endast en kategori, och kodades då också för samtliga kategorier de passade in i. Exempel på en tweet som kodades både för politiska värderingar och utrikespolitik är:

Today is International Day of Women & Girls in Science. See how is pushing for gender diversity in STEM around the ! [#ChooseScience](#) (UK at the UN, 2018)

Den här tweeten kodades för båda kategorierna då den dels uttrycker att Storbritannien är för jämställdhet (politiska värderingar), dels att man arbetar för det runt om i världen (utrikespolitik).

5.5 Reliabilitet

Esaiasson et. al. (2012) beskriver hög reliabilitet som en tillförlitlig och korrekt utförd studie. Samma studie ska helt enkelt kunna genomföras av någon annan på nytt och generera samma resultat. Valet att tillämpa kvantitativ innehållsanalys som metod medför vissa reliabilitetsmässiga nackdelar, då det är oundvikligt att inte tillämpa en viss personlig tolkning vid kodningen av analysmaterialet. För att säkerställa en så hög reliabilitet som möjligt har jag genomgående varit medveten om denna tolkningsfrihet, och därför strävat efter att utforma så tydliga kodinstruktioner och operationella definitioner av variablerna som möjligt.

5.5.1 Interkodarreliabilitetstest

För att säkerställa reliabiliteten hos en studie som använt sig av kvantitativ innehållsanalys kodas vanligtvis en viss del av materialet om av någon annan genom ett så kallat interkodarreliabilitetstest (Esaiasson et. al, 2012). Resultatet av kodningarna jämförs därefter, och ger en indikation på graden av reliabilitet hos undersökningen. Esaiasson (2012) menar att den godtagbara graden av procentuell överensstämmelse måste anpassas beroende på studie, och att 100 procents överensstämmelse inte alltid är nödvändigt beroende på studiens abstraktionsnivå. Bryder (1985:170) hävdar å sin sida att 80 procents överensstämmelse vid ett reliabilitetstest ett acceptabelt resultat.

I det här fallet kodades 50 tweets om av en annan student i studiens inledningsskede, vilket motsvarar cirka 6 procent av det totala analysmaterialet. Jämförelsen av våra kodningar visade på en överensstämmelse motsvarande 92 procent. Med hänsyn till studiens utformning, där varje tweet analyseras för sju olika variabler, innebär resultatet att vi kodade lika på 322 av de 350 mätpunkterna, vilket jag ansåg vara ett godtagbart resultat.

5.6 Validitet

För att en studie ska uppnå hög validitet, giltighet, krävs en frånvaro av systematiska samt osystematiska fel. En förutsättning för god validitet är därför de operationella definitionernas koppling till de teoretiska definitionerna, där avstånden inte får vara för stora (Esaiasson et. al, 2012). Esaiasson et. al (2012) menar av den anledningen att definitionerna, där det är möjligt, bör bygga på operationaliseringar som använts vid tidigare forskning.

Den här uppsatsen använder sig av Nye's teori kring mjuk och makt, väletablerade teorier som dock inte beprövats i en liknande kontext tidigare. Det finns emellertid ett antal studier som fokuserar på mjuk makt i sociala medier, men ingen där jag lyckats finna en tydlig operationalisering av begreppet. Den studie som ligger närmast min är en av Uysal (2012) som bland annat undersöker den turkiska regeringens användning av mjuk och hård makt på Twitter. De beskrivningar som görs av mjuk och hård makt som variabler i denna studie är emellertid mycket kortfattade, varför jag tog beslutet att utforma egna operationella definitioner med utgångspunkt i Nye's teori. Jag är medveten om de validitetsmässiga nackdelar det kan ha fört med sig, och har eftersträvat största möjliga objektivitet i arbetet med definitionerna.

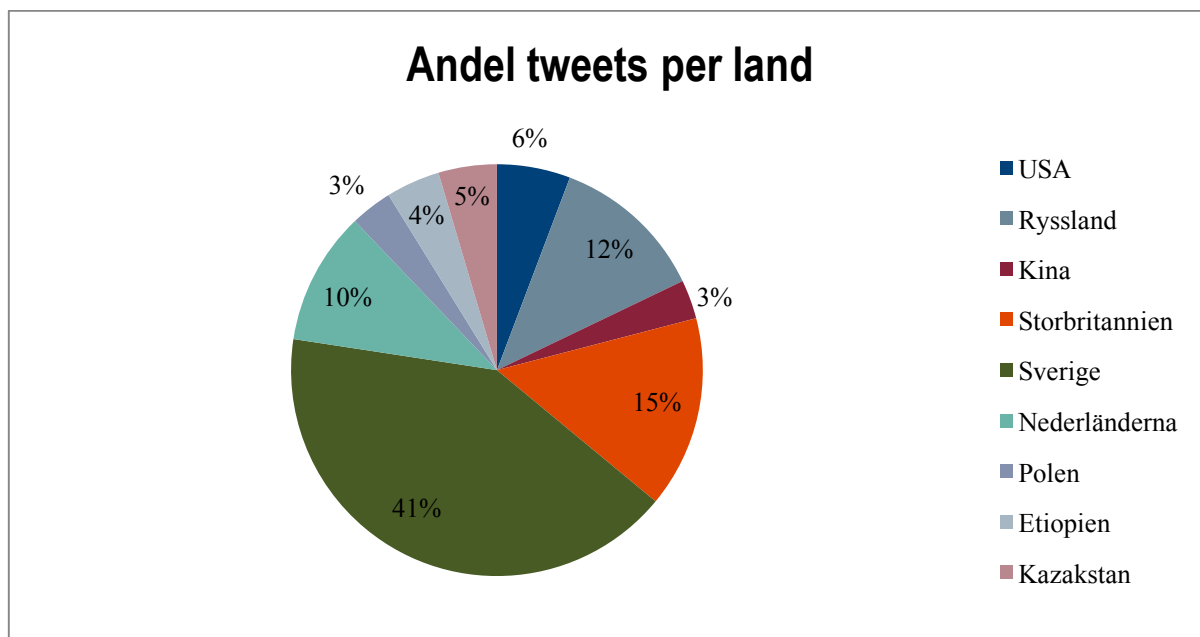
6. Resultat

I följande avsnitt presenteras resultatet av den empiriska studien utifrån diagram, tabeller och text. Resultatet presenteras i turordning efter respektive frågeställning, och inleds således med presentation om ländernas aktivitet, följt av ländernas användning av hård och mjuk makt på Twitter. Avslutningsvis redogör jag för de skillnader resultatet visar på mellan permanenta och icke-permanenta medlemsländer i FN:s säkerhetsråd.

6.1 Frågeställning 1 – Hur många inlägg publicerade medlemsländerna på Twitter under den valda tidsperioden, och hur ser fördelningen ut länderna emellan?

Frågeställning 1 formulerades för att undersöka i vilken utsträckning de olika länderna är aktiva på kanalen. Figur 1 redovisar således fördelningen av tweets per land under februari 2018. I sammanställningen har samtliga 850 tweets som bedömts inkluderas, det vill säga även de som visade sig okodbara på grund av graden av tolkning, liksom de som inte kodades för mjuk eller hård makt utan föll inom kategorin för kritik. Däremot har inte tweets på andra språk än engelska inkluderats, liksom inlägg med videos eftersom dessa inte ingick i urvalet från första början.

Resultatet visar att aktiviteten skiljer sig åt markant mellan de olika länderna. Sverige dominerar stort med nära hälften av det totala antalet analyserade tweets (41 procent). Näst störst andel står Storbritannien för (15 procent), följt av Ryssland (12 procent). Polen och Kina står för den lägsta aktiviteten, vars andel tweets uppgår till 3 procent vardera av den totala mängden analysmaterial. Värt att notera är emellertid att både Rysslands och Kazakstans konton även publicerade en relativt stor andel inlägg på ryska som inte har inkluderats i sammanställningen.

FIGUR 1 Ländernas aktivitet på Twitter baserat på andel tweets per land.

N = 850

I tidigare forskning likställs ibland mjuk makt med aktivitet, det vissa graden offentlig/digital diplomati på sociala medier (Bjola och Jiang, 2015). Även om min undersökning inte mäter mjuk makt utifrån den aspekten, utan enbart explicita uttryck för mjuk makt, kan noteras att resultatet korresponderar väl med den tidigare forskning som hävdar att Sverige ligger i framkant i sin digitala diplomati sett till aktivitet (Adesina, 2017; Sandre, 2015:80-81; Summary Report - International Conference on Digital Diplomacy, 2015).

6.2 Frågeställning 2 – I vilken utsträckning använder sig medlemsländerna av mjuk och hård makt i sin kommunikation på Twitter?

Syftet med frågeställning 2 var att undersöka i vilken utsträckning mjuk respektive hård makt användes i medlemsländernas kommunikation på Twitter. Bland de 850 tweets som totalt kodades föll 578 stycken under någon av de sex underkategorier som hör till antingen hård eller mjuk makt. Övriga 272 tweets har således exkluderats vid sammanställningen av resultatet för frågeställning 2.

Tabell 1 redogör för det antal och den andel tweets som föll under respektive huvudkategori, det vill säga tweets som uttryckte antingen mjuk eller hård makt. Kategorin mjuk makt är här en sammanslagning av de tre underkategorierna *kultur*, *politiska värderingar* och

utrikespolitik, medan de underkategorier som räknats till hård makt är *ekonomi*, *militär* och *ospecificerade hot*. Resultatet visar att en stor majoritet bestående av 527 tweets (91 procent) uttryckte mjuk makt. 51 inlägg (9 procent) uttryckte någon form av hård makt.

N = 578	Antal tweets	Andel i procent
Mjuk makt	527	91%
Hård makt	51	9%

TABELL 1 Antal och andel tweets som uttrycker mjuk och hård makt.

I tabell 2 har kategorierna för mjuk och hård makt upp i sina underkategorier och visar fördelningen mellan dessa. I enlighet med förväntningarna visar resultatet att den form av maktutövning som dominerar såväl inom kategorin för mjuk makt som bland det totala antalet tweets är de som uttrycker mjuk makt genom utrikespolitik (76 procent). Den näst största kategorin av inlägg är de som uttryckte mjuk makt genom politiska värderingar (19 procent).

N = 578	Antal tweets	Andel i procent
Mjuk makt - Kultur	21	4%
Mjuk makt – Politiska värderingar	110	19%
Mjuk makt - Utrikespolitik	437	76%
Hård makt – Ekonomi	6	1%
Hård makt - Militär	3	0,5%
Hård makt – Ospecificerade hot	42	7%

TABELL 2 Antal och andel tweets inom respektive underkategori. Då vissa tweets kodats för flera kategorier summerar inte den totala procentsumman upp till 100, utan respektive kategori har räknats utefter andel gentemot det totala antal tweets.

6.3 Frågeställning 3 – Skiljer sig användningen av mjuk och hård makt mellan permanenta och icke-permanenta medlemsländer?

Frågeställning 3 syftade till att undersöka om några skillnader kan urskiljas i fråga om uttryck av hård och mjuk makt på Twitter mellan permanenta och icke-permanenta medlemsländer i FN:s säkerhetsråd. Frågeställningen bygger på Nyes (2004a:31) beskrivning av hur möjligheten att utöva hård makt bygger på en stats, alternativt en stats allierades, militära eller ekonomiska resurser. Då de permanenta medlemsländerna i säkerhetsrådet USA, Ryssland, Frankrike, Storbritannien och Kina samtliga är ekonomiskt och militärt starka stater, var därför hypotesen att denna grupp i större utsträckning skulle uttrycka hård makt jämfört mot den andra gruppen icke-permanenta medlemmar.

N = 578	N = 221 Permanent	N = 357 Icke-permanent
	% (Antal)	% (Antal)
Mjuk makt	84% (186)	96% (341)
Hård makt	16% (35)	4% (16)

TABELL 3 Andel och antal tweets som uttrycker mjuk och hård makt bland de permanenta respektive icke-permanenta medlemsländerna i FN:s säkerhetsråd

I tabell 3 presenteras andelen tweets som faller under vardera kategori hos de permanenta medlemsländerna och icke-permanenta medlemsländerna. Båda grupperna publicerade huvudsakligen tweets som faller inom ramen för mjuk maktutövning under februari 2018, där uttryck för mjuk makt stod för 84 procent av inläggen hos de permanenta medlemsländerna och 96 procent hos de icke-permanenta. Trots att majoriteten inlägg uttryckte mjuk makt, publicerade emellertid de permanenta medlemsländerna budskap som uttryckte hård makt i större utsträckning än de icke-permanenta. Hård makt uttrycktes i 16 procent av de permanenta ländernas inlägg, gentemot 4 procent av de icke-permanentas inlägg. Hypotesen att de permanenta medlemsländerna skulle uttrycka hård makt i sina tweets i högre utsträckning än de icke-permanenta kan på så vis hävdas få ett visst stöd.

N = 643	N = 271 Permanent % (Antal)	N = 372 Icke-permanent % (Antal)
Kritik	18% (50)	4% (15)

***TABELL 4** Andel och antal tweets inom kategorin kritik bland de permanenta respektive icke-permanenta medlemsländerna i FN:s säkerhetsråd.*

Även om en viss skillnad går att urskilja mellan de båda grupperna i sina uttryck av hård och mjuk makt, är den inte särskilt påtaglig. En intressant observation finner vi emellertid om vi adderar de 65 tweets som föll under kategorin stark kritik, vilket motsvarar ungefär 10 procent av det totala antalet tweets. Kategorin lades till i undersökningen då jag vid kodningens inledningsskede upptäckte att en aggressiv typ av retorik förekom, men inte föll inom ramen för vare sig uttryck av mjuk eller hård makt i enlighet med Nye's definitioner av begreppen. Här utmärker sig de permanenta medlemsländerna med en högre andel inlägg (18 procent) gentemot de icke-permanenta (4 procent). Även om inlägg som faller inom den här kategorin inte explicit uttrycker ekonomiska eller militära hot gentemot en viss stat eller aktör, står de utan tvekan för en hårdare typ av retorik än de inlägg som räknats in i kategorierna för mjuk makt

7. Slutsats och diskussion

I följande avsnitt presenteras slutsatsen av studien med bakgrund i syfte, teori och tidigare forskning.

Syftet med den här uppsatsen var att undersöka *vilken utsträckning medlemsländer i FN:s säkerhetsråd använder sig av mjuk och hård makt i sin kommunikation på Twitter, och om användningen skiljer sig mellan permanenta och icke-permanenta medlemmar*. Uppsatsen ämnar att adressera frågor om hur digitaliseringen med de nya verktyg och kanaler som tillkommit påverkar diplomatisk kommunikation och sättet att utöva påverkansarbete – ett område det fortfarande inte finns särskilt mycket forskning på. Uppsatsen avgränsades till att specifikt fokusera på Twitter och på medlemsländer i FN:s säkerhetsråd, en grupp som inte undersökts i en liknande kontext tidigare. Vidare valde jag att använda mig av Joseph Nye's teorier kring mjuk och hård maktutövning i analysen, väletablerade teorier inom internationella relationer som emellertid inte heller har använts i någon större utsträckning inom forskningen för digital diplomati.

Resultatet av undersökningen visar för det första att användningen av Twitter som ett medel för diplomati skiljer sig åt markant mellan de olika länderna som ingick i studien. Samtliga har specifika konton för sin FN-politik, men länder såsom som Kina och Polen bidrog bara med 3 procent vardera av det totala antalet publicerade tweets bland de 9 länder som ingick i undersökningen. Sverige dominerade istället stort, och stod för hela 41 procent av samtliga analyserade tweets. Sett till medlemsländernas aktivitet går det således inte att se några mönster eller dra några slutsatser kring om någon av grupperna permanenta- eller icke-permanenta medlemsländer är mer aktiv än den andra i sin digitala diplomati. Resultatet går emellertid väl i linje med den tidigare forskning som pekar på att Sverige utmärker sig i sin digitala diplomati sett till aktivitet (Adesina, 2017; Sandre, 2015:80-81; Summary Report - International Conference on Digital Diplomacy, 2015). Att vissa länder inte prioriterar digital diplomati kan vidare ha flera anledningar, såsom resurser. En annan förklaring skulle kunna vara det faktum att digital diplomati inte enbart kommer med fördelar, utan även medför vissa risker, såsom hackning och informationsspridning.

Studiens resultat visar även att uttryck för mjuk makt var vanligast för både de permanenta och icke-permanenta medlemsländerna i FN:s säkerhetsråd. Inlägg som uttryckte mjuk makt stod för hela 90 procent av det analyserade material som föll inom någon av kategorierna för hård eller mjuk makt. Den här uppsatsen undersöker inte effekterna av det inläggen ger uttryck för, men kanske har medlemsländerna själva märkt en positiv effekt av mjuk maktutövning när det kommer till just diplomati på sociala medier. Den vanligaste underkategorin inom mjuk makt var i sin tur uttryck för utrikespolitik, vilket var förväntat med tanke på att den tydliga utrikespolitiska inriktning de analyserade kontona har.

Trots att endast 4 procent av analysmaterialet föll inom ramen för hård maktutövning, går det att urskilja skillnader mellan gruppen permanenta och icke-permanenta medlemsländer, då de permanenta uttryckte hård makt i 16 procent av sina inlägg, jämfört mot de icke-permanentas motsvarande 4 procent. Hypotesen om att de permanenta medlemsländerna skulle uttrycka hård makt i en större utsträckning stämde således. Eventuella framtida studier får däremot utvisa om det är ett resultat som håller under andra tidsperioder och med ett bredare urval. Värt att poängtera är att teorin hävdar att stater som besitter stora ekonomiska och militära resurser har större möjlighet att utöva hård makt än länder som saknar motsvarande (Nye, 2004a:31). Att ha denna möjlighet innebär således inte per automatik att länderna måste använda sig av den, vilket kan vara en förklaring till att ingen av grupperna uttryckte hård makt i någon större utsträckning under februari 2018. En annan förklaring skulle kunna vara agendan i säkerhetsrådet under februari 2018, och att inget berörde eller upprörde någon part i den grad att det skulle bli aktuellt att uttrycka konkreta hot. Val av en annan tidsperiod för undersökningen skulle således möjligen generera ett annat resultat, då inläggen till stor del baseras på agendan i säkerhetsrådet för dessa konton. Resultatet visar emellertid att gruppen permanenta medlemsländer uttrycker sig kritiskt i en större utsträckning än de icke-permanenta, vilket jag fann intressant. Trots att kritik inte är en kategori som kan kopplas till Joseph Nye's idéer kring just mjuk och hård makt visar resultatet, när kategorin kritik inkluderas, på en större retorisk skillnad mellan de olika gruppernas sätt att kommunicera på Twitter. Huruvida denna skillnad, liksom möjligheten att utöva hård makt, skulle bero på att de permanenta medlemsländerna har större ekonomiska och militära resurser, går inte att uttala sig om utifrån resultatet av den här studien. Hur sådana skillnader påverkar länders digitala diplomati är dock något som skulle vara intressant att undersöka vidare.

Sammanfattningsvis visar studien på att stora skillnader existerar sett till aktiviteten hos de olika kontona. De nya möjligheter till diplomatisk kommunikation och påverkansarbete som tillkommit i samband med internet, utnyttjas helt enkelt fortfarande inte av alla stater i någon större omfattning. En betydande majoritet av de publicerade inläggen uttrycker mjuk makt snarare än hård, och särskilt utrikespolitik. Av de inlägg som föll inom någon av kategorierna för hård makt (4 procent), står emellertid de permanenta medlemsländerna för fler än de icke-permanenta. De permanenta medlemsländerna uttrycker dessutom stark kritik mot andra stater, politiker och aktörer i större utsträckning än de icke-permanenta.

7.1 Förslag på vidare forskning

Jag ville med denna uppsats bidra till forskningen kring diplomatisk kommunikation, och mer specifikt digital diplomati. Enligt forskare som Adesina (2017), Kampf, Manor och Segev (2015) samt Bjola och Jiang (2015) är digital diplomati ett område det finns behov av fler studier inom, samtidigt som det är något som med största sannolikhet kommer få allt större betydelse framöver i takt med att den digitala utvecklingen går framåt och skapar nya sätt att bedriva utrikespolitik. Utifrån den aspekten, är det generellt önskvärt med fler studier inom forskningsfältet.

Sett till inriktningen på den här uppsatsen, skulle jag gärna genomföra en liknande studie i på ett större urval, kanske inkludera ländernas utrikesdepartements konton, samt titta på en längre tidsperiod. Resultatet hade då troligtvis inte påverkats lika mycket av den utrikespolitiska agendan, vilket i sin tur skulle göra att generaliserbarheten av resultatet ökar, och även utvisa om resultaten i den här studien håller.

Vidare var det jag fann mest intressant med resultatet av den här uppsatsen de skillnader i retorik, men kanske främst aktivitet, som framkom. När länder som Sverige i stor utsträckning prioriterar sina digitala kanaler, finns andra länder som knappt använder sig av dessa alls. Det skulle därför vara intressant att undersöka vidare hur dessa skillnader påverkar diplomatin i realiteten. Drar Sverige någon faktisk nytta av sin digitala närvaro i realiteten jämfört mot Polen? Hur stor effekt ger mjuk makt genom digital diplomati i fråga om relationsbyggande stater emellan? Finns det några skillnader i hur effektivt det är att uttrycka hård makt jämfört

mot mjuk makt på Twitter? Det hade även varit intressant att expandera den operationaliseringen av mjuk makt som gjorts i den här uppsatsen till att även titta på mjuk makt utifrån ett interagerande perspektiv. Detta då interaktion enligt tidigare forskning är det främsta sättet att bedriva digital diplomati. Man skulle då kunna titta på hur de olika staterna interagerar genom att retweeta varandras inlägg, tagga varandra i bilder samt omnämna varandra, och på så vis få en bredare kartläggning över vilken typ av digital diplomati som utövas. Studier av sådan karaktär är även intressanta att utföra kontinuerligt under en längre tidsperiod i syfte att undersöka digitaliseringens påverkan på diplomatin över tid.

8. Referenser

- Adesina, O. S. (2017). Foreign policy in an era of digital diplomacy. *Cogent Social Sciences*, 3(1), 1297175. Hämtad 2018-03-25, från <https://doi.org/10.1080/23311886.2017.1297175>
- An, X. (2012) EU in China: Herman Van Rompuy's Diplomacy on Weibo. Hämtad 2018-06-02, från: <http://media.people.com.cn/GB/22114/150608/150616/17202343.html>
- Bilgin, P. och Eliş, B. (2008) Hard power, Soft power: Toward a more realistic power analysis. *Insight Turkey*. Hämtad 2018-08-11, från: <http://pbilgin.bilkent.edu.tr/Bilgin-Elis-IT-2008.pdf>
- Bjola, C. och Jang, L. (2015) Social media and public diplomacy: A comparative analysis of the digital diplomatic strategies of the EU, US and Japan in China. i Bjola, C. och Holmes, M. (Eds.), *Digital diplomacy: Theory and practice* (pp. 71–88). New York, NY: Routledge.
- Brandel, T. (2013, 17 maj) Digital diplomati brister i social kompetens. *Svenska Dagbladet*. Hämtad: 2018-08-11, från: <https://www.svd.se/digital-diplomati-brister-i-social-kompetens>
- Bryder, Tom. 1985. *Innehållsanalys som idé och metod*. Åbo: Åbo Akademi
- Comor, E., & Bean, H. (2012). America's engagement delusion: Critiquing a public diplomacy consensus. *International Communication Gazette*, 74(3), 203-220
- Cull, N. J. (2006, 18 april) "Public diplomacy" before Guillon: The evolution of a phase. *USC Center of Public Diplomacy*. Hämtad 2018-04-29, från: <https://uscpublicdiplomacy.org/blog/public-diplomacy-gullion-evolution-phrase>
- Esaiasson, P., Gilljam, M., Oscarsson, H., Wängnerud, L. (2012) *Metodpraktikan: Konsten att studera samhälle, individ och marknad*. Stockholm: Nordstedts Juridik AB.
- Ethiopia at the UN [Ethiopia_UN] (2018, 28 februari) "Cnn Inside Africa on the sound of one of #Africa's richest music cultures - the rise of Ethio-Jazz." [Tweet] Hämtad: 2018-06-02, från: https://twitter.com/Ethiopia_UN/status/968800965733289985
- Fisher, A., & Brockerhoff, A. (2008). *Options for influence: Global campaigns of persuasion in the new words of public diplomacy*. London: Counter point.
- Forsgård, H. (2016) *Diplomati i en Digital Värld. Konsten att kommunicera i de sociala medierna – utmaningar och möjligheter för den finska diplomatkåren*. Åbo: Åbo Akademi
- Gilboa, E. (2008) Searching for a Theory of Public Diplomacy. *The Annals of the American Academy of Political and Social Science*, 616(1), 55–77.
- Henrikson, A. K. (2006) *What Can Public Diplomacy Achieve?* Haag: Netherlands Institute of International Relations Clingendael. Hämtad 2018-04-30, från <https://www.diplomatie.gouv.fr/IMG/pdf/publicdiplo.pdf>

- Ikenberry, G. J. (2001). *After victory: Institutions, strategic restraint, and the rebuilding of order after major wars*. Princeton, NJ: Princeton University Press.
- Jönsson, C. & Hall, M. (2005). *Essence of Diplomacy*. Houndmills: Palgrave Macmillan
- Kampf, R., Manor, I. & Segev, E. (2015). Digital diplomacy 2.0? A cross-national comparison of public engagement in Facebook and Twitter. *The Hague Journal of Diplomacy*, 10(4), 331-362.
- Karlsson, M., Clerwall, C. & Buskqvist, U. (2013). "Political Public Relations on The Net: A Relationship Management Perspective", *Public Relations Journal*, 7, 4.
- Khatib, L., Dutton, W. och Thelwall, M. (2011, 5 januari) Public Diplomacy 2.0: An Exploratory Case Study of the US Digital Outreach Team. *The Middle East Journal*.
- McClory, J. (2017) *The Soft Power 30. A Global Ranking of Soft Power*. London: Portland
- Netherlands at UN [NLatUN] (2018, 26 feb) [#UNSC meeting on #Burundi this morning. First and foremost responsibility of Burundian government to build peaceful & inclusive nation. We will continue to support the people of Burundi to find a peaceful way out of the political crisis.](https://twitter.com/NLatUN/status/968168357185949697) [Tweet] Hämtad: 2018-06-16, från: <https://twitter.com/NLatUN/status/968168357185949697>
- Nilsson, Å. (2010). Kvantitativ innehållsanalys. I Ekström, M. & Larsson, L. (Red.) *Metoder i kommunikationsvetenskap*. Lund: Studentlitteratur.
- Nye, J. S. (1991) *Bound to Lead: The Changing nature of American Power*. New York: Basic Books.
- Nye, J. S. (2004b). *Power in the Global Information Age : From Realism to Globalization*. London: Routledge.
- Nye, J. S (2008) Public Diplomacy and Soft Power. *Annals of the American Academy of Political and Social Science, Vol. 616*, Public Diplomacy in a Changing World (Mar., 2008), pp. 94-109. Hämtad: 2018-03-27, från: <https://doi.org/10.1177/0002716207311699>
- Nye, J. S. (2004a). *Soft power: The means to success in world politics*. New York, NY: Public Affairs.
- Nye, J. S. (2011). *The future of power*. New York, NY: Public Affairs.
- Nye, J. S. (2005, 29 december) The Rise of China's Soft Power. *Wall Street Journal Asia*.
- Park, S. J. Och Lim, Y. S. (2014) Information networks and social media use in public diplomacy: a comparative analysis of South Korea and Japan. *Asian Journal of Communication* no. 24 (1):79-98
- Pells, R. (1997) *Not like us*. New York: Basic Books.
- Report of the United States Advisory Commission on Public Diplomacy* (1997, 20 juni)
Washington, D.C: United States Advisory Commission on Public Diplomacy

- Richmond, Y. (2003). *Cultural exchange and the cold war*. University Park: Pennsylvania State University Press
- Sandre, A. (2015) *Digital Diplomacy: Conversations on Innovation in Foreign Policy*. London: Rowman & Littlefield.
- Sotiriu, S. (2015) Digital Diplomacy, between promises and reality i Bjola, Corneliu & Holmes, Marcus (red.): *Digital Diplomacy, theory and practice*. New York: Routledge
- Strauß, N., Kruikemeier, S., van der Meulen, H. och van Noort, G. (2015) Digital diplomacy in GCC countries: Strategic communication of Western embassies on Twitter. *Government Information Quarterly* 32 pp. 369-379. Hämtad: 2018-08-12, från https://ac-els-cdn-com.ezproxy.ub.gu.se/S0740624X15300010/1-s2.0-S0740624X15300010-main.pdf?_tid=13b68ba4-88e2-4df7-a464-67fbed2a8cc1&acdnat=1534268510_dec1fd30a2290632ca9255efe7a4722d
- Twiplomacy (2017) *Twiplomacy Study 2017* Hämtad: 2018-03-21, från <http://twiplomacy.com/blog/twiplomacy-study-2017/>
- UK at the UN [UKUN_NewYork]. (2018, 18 mars) *UK welcomes the single largest ever designations package on #DPRK. This action demonstrates our resolve to keep up maximum pressure on North Korea until its words are matched by concrete actions.* [Tweet], Hämtad 2018-04-21, från https://twitter.com/UKUN_NewYork/status/979817369265754112
- UK at the UN [UKUN_NewYork]. (2018, 3 augusti) *"Our position is unchanged: We will respond appropriately to any further use of chemical weapons in Syria." Ambassador @KarenPierceUN outlines UK position on #ChemicalWeapons ahead of #UNSC consultations on #Syria* [Tweet] Hämtad: 2018-08-04, från: https://twitter.com/UKUN_NewYork/status/1025043727868416001
- UK Mission Geneva UN [UKMissionGeneva]. (2018, 27 februari) *"The UK believes that women and girls have the right to be educated, equal, empowered and safe and that achieving this will benefit all of society"* @tariqahmadbt addresses #HRC37 (UK Mission Geneva, 2018) [Tweet] Hämtad: 2018-06-02, från: <https://twitter.com/UKMissionGeneva/status/96843852247793285>
- US Mission to the UN [USUN] (2018, 8 feb) *Ambassador Nikki Haley: "This sham proposal is just the latest example of the lengths Maduro will go to destroy #Venezuela's democracy. We will continue to support the Venezuelan people's right to shape the destiny of their country and have their voices heard."* [Tweet] Hämtad: 2018-06-03, från: <https://twitter.com/USUN/status/961684753991831553>
- US Mission to the UN [USUN] (2018, 23 feb) *"We are ramping up the pressure on the North Korean regime, and we're going to use every tool at our disposal, including working with our allies and through the @UN, to increase the pressure until #NorthKorea reverses course. The world will not accept a nuclear North Korea."* [Tweet] Hämtad: 2018-06-03, från: <https://twitter.com/USUN/status/967111615496769536>

US Mission to the UN [USUN] (2018, 14 april) "The time for talk ended last night." " [Tweet] Hämtad: 2018-08-03, från: <https://twitter.com/USUN/status/985233336472915968>

United Nations (1945) *Förenta Nationernas stadga och stadga för den Internationella Domstolen*. New York: United Nations

United Nations (odat) *Growth in United Nations membership, 1945-present*. Hämtad: 2018-03-25, från <http://www.un.org/en/sections/member-states/growth-united-nations-membership-1945-present/index.html>

Uysal, N., Schroeder, J. och Taylor, M. (2012) Social Media and Soft Power: Positioning Turkey's Image on Twitter. *Middle East Journal of Culture and Communication* no. 5 (3):338-359

Xihui, S. (2013) *Public Diplomacy: Transcending the Differences between China and Europe*. Beijing: School of International Studies, Renmin University of China.

Zaharna, R.S. (2010) *Battles to Bridges: U.S. Strategic Communication and Public Diplomacy after 9/11*, England: Palgrave Macmillan.

Zaharna, R. S. (2012). The ironies of social media in public diplomacy. *CPD Blog*. Hämtad: 2018-08-12, från: <http://uspublicdiplomacy.org/blog/ironies-social-media-public-diplomacy>

Bilagor

Bilaga 1 – Kodschema

V1 Analysenhet

1-x = Tweet 1 *till och med* x (totalt antal tweets)

V2 Vilken dag publicerades tweeten?

1-28 = Dag 1 *till och med* 28 under februari månad 2018

V3 Vilket medlemsland har tweetat?

1 = USA

2 = Ryssland

3 = Kina

4 = Storbritannien

5 = Sverige

6 = Nederländerna

7 = Polen

8 = Etiopien

9 = Kazakstan

V4 Uttrycker tweeten mjuk makt genom kultur?

1 = Förekommer

2 = Förekommer inte

V5 Uttrycker tweeten mjuk makt genom politiska värderingar?

1 = Förekommer

2 = Förekommer inte

V6 Uttrycker tweeten mjuk makt genom utrikespolitik?

1 = Förekommer

2 = Förekommer inte

V7 Uttrycker tweeten hård makt genom ekonomi?

1 = Förekommer

2 = Förekommer inte

V8 Uttrycker tweeten hård makt genom militär?

1 = Förekommer

2 = Förekommer inte

V9 Uttrycker tweeten hård makt genom ospecificerade hot?

1 = Förekommer

2 = Förekommer inte

V10 Uttrycker tweeten stark kritik?

1 = Förekommer

2 = Förekommer inte